

הנצרות ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה מ. 1136

		7	6	5		4	3	2	1
12					11	10		9	
	16					15			14
		20		19			18		
	25		24	23				22	
		29		28				27	26
			33		32		31		30
39	38			37	36			35	
		43				42	41		
	48		47			46		45	
		52		51			50		49
				54					53

10. דיין מצאה בה פנים חדשות ;
 שבת ; 11. מעיל צבאי עליון ;
 המעגל ; 14. יישוב באצבע מטולה ;
 16. בירה צפופה ; 18. יחיד ;
 הגבה ; 22. רוטן ; 24. אפיק ;
 27. זית ללא קץ ; 29. בעל הפרה ;
 31. אים שמעאל ; 32. מסתור ; 34. נושא
 הדגל ; 37. פעולות מיוחדות ; 39. מפ-
 על אקדחים ; 42. אולי יהיה יותר
 טוב ; 45. ראשו הודח לאחרונה ;
 ידק לבן ; 49. מספר פרקי ישעיהו ;
 50. חמשים והמש ; 51. שתיים ברי-
 בוע ועוד שתיים ; 52. פרק תהילים
 המצטט בפסוק השני את הנבל האר-
 מר בלבו ; "אין אלוהים".

לום דר; 30. נבחרות כדורגל מאותה
רמה; 33. שמה הראשון של אלמנת
הנשיא הראשון; 34. מצוות היוונים
הקדומים; 35. לו היו בספר יחזקאל
עוד המשה פרקים היה זה הפרק ה-
אחרון; 36. רצון; 38. קרס; 40.
מחיצה; 41. רופא יהודי; 43. ארצנו
בבה אותה בין השאר; 44. המטבע
החוקי; 46. חס ושלום; 48. עמל ללא
עין; 49. דרגת סגן בימי מלחמת ה-
עצמאות; 53. כותל; 54. בן ענת.
מאונך; 2. כל מה שבעלי הבית
אומר עושים, חוץ מזה; 3. מכים את
השוק עליה; 4. איל; 5. טעם שקד.
לעמית; 6. הדר; 7. גבע; 8. יעל

מבחר חפצים
משוואים!

על **פזגז** יכולים לסמוך!

סדרים

אשתו של השומר

תהיי יפה ותשחקי (גורדינה, תל אביב; צרפת) היא המסקנה הגיונית ש- מסיק מפקח המשטרה הצעיר הגנרי ויזאל, אחרי שהוא נחלץ מהתסבוכות אליה בקלע בעקב ששייה של אשתו, מילזין דמוגני, שיפיה נמצא ביחס הפוך לשכלה הישר.

מיליון גישות למפקח כמעט בעל-כוחה,
אחרי שהיא נמלטת מבית-חינוך לפושטות
צעירות, במטרה לא להכנס לכלא. מצד שני
היא משתפת פעולה עם כנופיות עבריינים,
המשמשת מכשיר בידי מבריה, המשמש
עצמו כמכשיר בידי כנופיות גנגסטרים שודדי
הילומים.

כאשר מתחילה המסורה למשון את קצה הפקעת, מתברר לבעל המפקח כי בקצה השני נמצאת אשתו. עד שראו מתחבט בבטיה ואז להאמין שאשתו נוכלת או סתם שטיה תמימה, תופסים אותה ה' גנגסטרים ברדיפתם אחרי היהלומים שאבדו להם — מעשה הנותן מקום לכמה קרבות אקדחים ואגרופים במיטב המסורת של אדי קוקסטוניץ.

מארק אלגרה, הבמאי, עשה את עיקר המלאכה. הוא הפך קלילה בלשית שירגית כמעט לסרט ביזור שופע הומור. כמה מצבים מגוחכים, ורמות קומיות אחת, האה פוורים על פני הסרט, מספקים לו כדי ליצור שרשרת של רגעי'מתה, המתפרקים בקטעי צחק, וחוזר חלילה. אלא שמבין לא זה קובע את איכותו של הסרט לגבי הוצפה. לנשים מספקיה הופעתו של הנרי וידאל, ולבגים זו של מיליון.

אגדה טכנית

אֲצִבְעוֹנִי (אֶסְתֵּר, תִּלְ-אֲבִיב; אֲרָצוֹת־הַבְּרִית) הִיא הָאֵגֶדָה הַמְּפֹרֶסֶמֶת שֶׁל הָאֲחִים גִּרִּים עַל הַיֶּלֶד בַּגּוּדֵל אֲצִבְעוֹ, שֶׁהוּמָצָא עַל-

דמונג'ו ב, תהי יפהפיה ותשתקי!
מין, מין ודרישתו

ידי פיה טובה לזוג חוטב־עצים עקרים.
זוהו סרט, שלגבי הילדים טמון כוח משיכתו
בעצם האגדה המסופרת בו, ואילו למבו
גרים יהיה צניין באגדה הסכנית המתממשת
בו, המאפשרת להציג שני אנשים זה בצד
זה, כשאהוד מהם בגודל טבעי והשני גס
בגודל אצבע.

השיטה הטכנית המאפשרת לראש סמבלין להופיע כנוס בגודל עכבר לרגלי זונות מבולחלים, או להילחץ בתוך כף ידו של מנהל מרושע, היא מסובכת למדי. היא דורשת תכנון מדויק של התמונות, וביצוע מיושם של פוטומונטאז' והדבקת תמונה על תמונה.

כך, למשל, מורכבת התמונה, בה מחזיקה

ואמו של אצבעוני את האיש הזקנני בכך
משיני סרטים שצולמו כל אחד לחוד.
אלא שבסרט בו צולמה האם כוסה חלק
קטן בו צריך להופיע אצבעוני. אצבעוני
הוסרט לעומת זאת לחוד, בצורה בה הוא
צריך לשחק על כף היד, וסרט זה הוקרן
בהקטנה ניצלה אל הכתם הריק שנשאר
בסרט בו צולמה האם.

ישנו קושי רב ביצירת סרט מסוג זה
מספרות ומזמזמת אגדה ביוגית באמ-
צנות מוגשים רציונליים. עד כה היה זה
חלק יסגני שלטון בלי מצירים ביצור
סרטי אגדה. הוא הגיש אותם מצוירים,
ובאמצעות קל היה לעכל מעשים בלתי-
אנושיים המבוצעים בידי אנשים, או חלוא
פיות ורשעים. אולם מפיקי אצבעות הצליחו
הפעם לספר סיפור אגדה מושלם המבוצע
בידי אנשים חיים, שאינם נפגם במאום בשל
השילוב של דמיון ומציאות שבו.

אחרי שהפיק את מלוא ההנאה מהלחוסים הסכניים, ינהג גם הצופה המבוגר ממש- חקו הרענן של ראס טמבלין, ביחוד בקטעים בהם הוא מופיע בחברת בובות וצעצועים, ומהצורה הילדותית המגומזת של סיפור העלילה, המחזירה אותו אל עולם של חלום פנטסיה.

רצת החזה

תעודות נדון (מגדור, תל-אביב, א"י
ט"ה: צרפת) הוא נסיון להסביר בצורה קו-
מית מדוע שרף הקיסר את רומא לציליל
הקתרוס שלו. אלא שהקומדיה התיסטרית
הופכת לסרגדיה – בהיסטוריה של הקול-
נוע. אוסף כזה של סטיות משעממות,
המושג כשפשוט צבעוניות וסימסופיות, לא
נראה על הבד מזה רמן רב.

ליצרני הסרט, שהפיקותו לפני שש שנים, היו יומרות גדולות. הם השקיעו בו כסף רב, כיצבו בו שחקנים מפורסמים כגורילי סואטון האמריקאית ויטוריו טיסקה, וכברייג'ס בארדו שהיתה אז רק חתול מלקת חלב ולא חתול מין. כבר לפני שש שנים היה הסרט כשלוך גדול ביותר וגנז. רק עתה, לרגל פריסומה של ב.ב., הוכנסו לסרט כל הקטעים בהם צולמה, שקוצצו למסך הראשון, בניסיון להעלות את רמת הסרט בעיני חוה.

נקמת האשליה. ההסבר לשריפת רומא עלידי גירון (אלברטו סוראדי) הוא פשוט כבסרט זה. גירון המצוע, השתוקק מאוד לכבוש את העולם בעזרת שירותו וקולו הערב- תקופה מסויימת הצליחו יועצו סנקה (יטוריו די-סיקה) ופיליגוסו (ב.ב.) לסתת בו תקתח בשטח זה. עד שיום אחד הופיעה בארמון הקיסר שלו אמה, הקיסרית: אגריפינה (גלוריה סחאנסון) כדי לשכנע אותו לצאת למסע כיבושים. לצורך זה היה עליה להרוס את האשליות הנקליות של בנה, מה שהביא לנקמתו המפורסמת. בתחרות לסרט האולי ביותר של השנה, היה סרט זה זוכה ללא ספק במקום הראשון.

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי
הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **הדון השקט** (צפון, תל־אביב) —
 המהפכה הרוסית כפי שהיא משתקפת בקרב
 קוזקי הדון, לפי ספרו של מיכאיל שולוחוב.
 ● **הבלרינה ואני** (ירון, תל־אביב) —
 פנטסיה לירית על יתום המאמץ לעצמו
 כאם בלרינה יפהפיה.

● **אהבה חופשית בעיר** (תכלת, תל־אביב) — חמישה סיפורים בלי עלילה, מבוצעים על ידי חמישה במאים איטלקים בסרט גסיוני. מעניין.

● **הזר** (ארמון-דוד, תל-אביב) — סרט
בלשי משובח. אן בקסטר, ריצ'ארד
מתח טוד.

● חוזרנו הזמיר מסבידיה (תמר, תל-אביב) — אגדה מלודרמטית לילדים, ביצוע שובה לב.

● **לילות לבנים** (סמדר, ירושלים)
— פירוש מעניין לסיפור של דוסטויבסקי.
מריה של, מרצילו מסטרויאני.

● **בלילה שבזה** (ארמון, ירושלים)
— ילדים יהודיים מוצלים מצפוני הנאצים
בסרט גורבגי פרימיטיבי אך גוגע ללב.

● **קסמי קיץ** (אורלי, חיפה) — אני-
טוני קוזין ושירלי בות במלודרמה מש-
פחתית.